EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.8.2013
COM(2013) 595 final

2013/0285 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne og/eller ratificere Den Internationale Søfartsorganisations konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer af 1995

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (i det følgende benævnt STCW-F-konventionen) blev vedtaget den 7. juli 1995 på den internationale konference, der blev afholdt i London fra den 26. juni til den 7. juli 1995 med deltagelse af 74 regeringer, herunder 22 af de nuværende medlemmer af Den Europæiske Union.

Der var behov for en særlig konvention for fiskefartøjers mandskab, eftersom den internationale IMO-konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold fra 1978 (STCW-konventionen) bl.a. udelukkede fiskefartøjers mandskab fra sit anvendelsesområde. STCW-konventionen var det første internationale redskab, der omhandlede minimumsstandarder for søfarendes kvalifikationer. Den er blevet implementeret ved hjælp af direktiv 2008/106/EF, som er ændret ved direktiv 2012/35/EU.

STCW-F-konventionen har til formål at sikre, at mandskabet på fiskefartøjer er kvalificeret (dokumenteret ved hjælp af et officielt bevis) og egnet til arbejdet (bevist ved lægeundersøgelse), så den potentielle trussel mod sikkerheden for liv og/eller ejendom til søs eller mod havmiljøet er så lille som mulig under arbejdet på søgående skibe. Ifølge konventionen skal mandskabet have et minimum af viden inden for bestemte områder og have arbejdet om bord på et skib i en mindsteperiode.

Konventionen sigter desuden mod at sikre lige vilkår inden for fiskerisektoren ved at fremme en erhvervsuddannelse. Fiskefartøjers mandskab bør have deres erhvervskvalifikationer certificeret i overensstemmelse med konventionen.

Bestemmelserne er kun pligtige for fartøjer, der har en længde på mindst 24 m og en maskinkraft på mindst 750 kW, og gælder for skippere, officerer, maskinmestre og radiooperatører. Regeringerne opfordres imidlertid til at indføre uddannelse for matroser på fartøjer, hvis længde er på mindst 24 m, hvorimod den grundlæggende sikkerhedsuddannelse er pligtig for hele mandskabet på et fiskefartøj.

Med henvisning til arbejdstageres ret til fri bevægelighed indeholder direktiv 2005/36/EF nogle klare regler for medlemsstaternes gensidige anerkendelse af erhvervskvalifikationer i henhold til den såkaldte "generelle anerkendelsesordning".

Direktivet gælder for EU-borgere, som ønsker at udøve deres erhverv i en anden medlemsstat, hvor erhvervet er reguleret. I henhold til den generelle anerkendelsesordning skal der foretages en sammenligning af en jobansøgers erhvervskvalifikationer, inkl. relevant erhvervserfaring, med de kvalifikationer, der kræves i værtsmedlemsstaten. Sammenligningen skal foretages inden for en fast frist. Værtsmedlemsstaten kan kun i tilfælde af væsentlige forskelle nedlægge krav om kompenserende foranstaltninger, som kan have form af en egnethedstest eller en tilpasningsperiode.

Direktivet gælder alle regulerede erhverv undtagen i de tilfælde, hvor et bestemt erhverv i henhold til princippet om *lex specialis* er omfattet af et sæt særlige regler, som direkte vedrører anerkendelse af erhvervskvalifikationer, og som er fastsat i en særskilt lovgivning i henhold til EU-retten.

Erhvervsaktiviteter omfattet af STCW-F-konventionen er reguleret i de fleste af medlemsstaterne.

STCW-F-konventionen indeholder ikke en anerkendelsesordning for erhvervskvalifikationer i lighed med den, der er indeholdt i direktiv 2005/36/EF. STCW-F-konventionen tillader således ikke, at der anvendes beviser udstedt af stater, som ikke deltager i konventionen. Medlemsstaterne har dog pligt til at overholde EU-retten, dvs. bestemmelserne i direktiv 2005/36/EF.

Medlemsstaterne kan med henvisning til Domstolens retspraksis som følge af AETR-sagen om ekstern kompetence ikke ratificere STCW-F-konventionen uden Den Europæiske Unions godkendelse, eftersom bestemmelserne om anerkendelse af regulerede erhverv, der udøves af EU-borgere på fiskefartøjer, er omfattet af Den Europæiske Unions enekompetence på dette område.

Med hensyn til de medlemsstater, der allerede har ratificeret konventionen, inden den foreslåede afgørelse træder i kraft, kræves det, at de deponerer en erklæring hos IMO's generalsekretær, hvori de anerkender, at EU-retten har forrang i tilfælde af konflikt mellem medlemsstater.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Sektorudvalget for den sociale dialog for havfiskeri har opfordret Kommissionen til at tage initiativ til en hurtig gennemførelse af STCW-F-konventionen.

Det vil være i overensstemmelse med både sektorudvalget for den sociale dialog for havfiskeris og Europa-Kommissionens indsats at arbejde for en ratifikation og gennemførelse af andre internationale standarder for leve- og arbejdsvilkårene i fiskerisektoren, f.eks. Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (nr. 188). Formålet med konvention C nr. 188 er at sikre, at fiskere har ordentlige arbejdsforhold.

Kommissionen behandler for øjeblikket en anmodning fra EU-arbejdsmarkedsparterne inden for havfiskeri om gennemførelse af deres aftale af 8. maj 2013 om implementering af konvention C nr. 188 i henhold til artikel 155 i TEUF.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Ikke relevant.

Der er derfor ikke behov for at overveje alternative muligheder.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Eftersom beføjelsen til at anerkende erhvervskvalifikationer ligger hos Den Europæiske Union, kan medlemsstaterne ikke ratificere konventionen uden Den Europæiske Unions godkendelse. Kommissionen foreslår, at Rådet bemyndiger medlemsstaterne til at ratificere STCW-F-konventionen i Den Europæiske Unions interesse.

Bemyndigelsen af medlemsstaterne bør være betinget af, at de samtidig med deponeringen af ratifikationsinstrumenterne tager det forbehold, at EU-retten fortsat skal være gældende i deres indbyrdes forhold.

Medlemsstater, som allerede har ratificeret konventionen, skal fremsætte en erklæring rettet til IMO's generalsekretær, hvori de bekræfter, at spørgsmål vedrørende anerkendelse af erhvervskvalifikationer i forholdet mellem medlemsstaterne er omfattet af EU-retten.

Medlemsstaterne opfordres således til, og de sættes med den foreslåede afgørelse i stand til umiddelbart at tage alle nødvendige skridt til en ratificering.

Retsgrundlag

Artikel 43, stk. 2, artikel 46, artikel 53, stk. 1, og artikel 62 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), i TEUF.

Nærhedsprincippet

Forslaget henhører under Unionens enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke fuld anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager.

Ikke relevant.

Ikke relevant.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Rådets afgørelse

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Nærmere redegørelse for forslaget

Ikke relevant.

2013/0285 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne og/eller ratificere Den Internationale Søfartsorganisations konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer af 1995

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 46, artikel 53, stk. 1, og artikel 62 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Internationale Søfartsorganisations konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (i det følgende benævnt henholdsvis "IMO" og "konventionen") blev vedtaget den 7. juli 1995 på den internationale konference, som IMO havde indkaldt til i London, og hvor 22 deltagende medlemsstater stemte for konventionens vedtagelse.

(2) Konventionen er et væsentligt bidrag til fiskerisektoren på internationalt plan, idet den fremmer sikkerheden for liv og ejendom på havet og beskyttelsen af havmiljøet, og det er derfor ønskeligt, at dens bestemmelser gennemføres så hurtigt som muligt.

(3) Havfiskeri er blandt de farligste erhverv, og passende uddannelse og kvalifikationer er derfor et vigtigt redskab til at kunne nedbringe antallet af ulykker. Sikrere arbejdsvilkår vil gøre det mere attraktivt at være ansat om bord på et fiskefartøj i den europæiske fiskeindustris interesse, hvilket er blandt målene for den fælles fiskeripolitik. Konventionen sigter specielt mod at beskytte havmiljøet, hvilket er et mål for den fælles fiskeripolitik.

(4) I forbindelse med de partnerskabsaftaler om fiskeri, som indgås med tredjelande, er det vigtigt, at personalet på fartøjer, som sejler under en EU-medlemsstats flag, har de rigtige erhvervskvalifikationer, som er dokumenteret ved anerkendte beviser, så det bliver lettere at ansætte i henhold til aftalernes bestemmelser.

(5) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen arbejder for større sikkerhed til havs og sikkerhed på arbejdspladsen og større erhvervskvalifikationer for ansatte på fiskefartøjer. EU yder finansiel støtte til uddannelse i fiskerisektoren, nemlig gennem fiskerifonden.

(6) Nogle af konventionens artikler er omfattet af Unionens enekompetence, hvilket gælder Unionens bestemmelser om anerkendelse af erhvervskvalifikationer hos visse

personalekategorier på fiskefartøjer, og vedrører traktatens bestemmelser og Unionens afledte ret, bl.a. det gældende direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervskvalifikationer[1].

(7) Unionen kan ikke ratificere konventionen, da den ikke er del af IMO, og konventionen indeholder ikke en bestemmelse, som tillader en regional økonomisk integrationsenhed bestående af selvstændige stater og med kompetence på visse områder, som reguleres af konventionen, at undertegne, godkende, vedtage og tilslutte sig konventionen.

(8) Nogle medlemsstater har endnu ikke undertegnet konventionen, hvorimod andre allerede har ratificeret den og deponeret ratifikationsinstrumentet. Det er i den fælles fiskeripolitiks interesse, at medlemsstater, som endnu ikke har undertegnet og ratificeret konventionen, gør det hurtigt.

(9) Medlemsstaterne, som er bundet af EU-rettens bestemmelser om anerkendelse af erhvervskvalifikationer, bør derfor på de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse, bemyndiges til alt afhængig af tilfældet at undertegne og ratificere konventionen, hvilket er i Unionens interesse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges til at undertegne og/eller ratificere Den Internationale Søfartsorganisations konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer af 1995, som blev vedtaget den 7. juli 1995, for de dele, som er omfattet af Den Europæiske Unions kompetence.

Den i stk. 1 omtalte bemyndigelse er betinget af, at medlemsstaten samtidig med undertegnelsen af konventionen og/eller deponeringen af ratifikationsinstrumentet hos IMO's generalsekretær tager det forbehold, at i forholdet mellem medlemsstaterne er EU-retten vedrørende anerkendelse af erhvervskvalifikationer gældende.

Artikel 2

Medlemsstater, som allerede har ratificeret konventionen, inden denne afgørelse træder i kraft, uden at tage forbehold, deponerer en erklæring, hvori de bekræfter, at EU-retten vedrørende anerkendelse af erhvervskvalifikationer er gældende for forholdet mellem medlemsstaterne.

Artikel 3

Medlemsstaterne bestræber sig på at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de kan deponere instrumenterne vedrørende ratifikationen af konventionen hos Den Internationale Søfartsorganisations generalsekretær så hurtigt som muligt og helst inden den 31. december 2013. Rådet gør status over ratifikationen i januar 2014.

Artikel 4

Denne afgørelse anvendes fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[1] EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand